

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2006 r. — Spee przeciwko Europolowi**(Sprawa F-121/06)**

(2006/C 326/169)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: David Spee (Rijswijk, Niderlandy) (przedstawiciel: D. C. Coppens, avocat)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Europolu z dnia 5 lipca 2006 r.;
- nakazanie Europolowi przyznania skarżącemu dwóch stopni począwszy od dnia 1 listopada 2005 r.;
- obciążenie Europolu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje decyzję przyznającą mu podwyższenie wynagrodzenia odpowiadające jednemu stopniowi na podstawie art. 29 regulaminu pracowniczego Europolu, podczas gdy jego zdaniem miał prawo do podwyżki odpowiadającej dwóm stopniom.

Podnosi on, że Europol uwzględnił nie tylko ocenę przewidzianą w art. 29 regulaminu pracowniczego Europolu, lecz również ocenę przewidzianą w art. 28 tego regulaminu. Czyniąc w ten sposób, administracja zastosowała ze skutkiem wstecznym dokument z dnia 24 marca 2006 r. zatytułowany „Policy on the Determination of Salary Scale and Incremental Points of Europol Staff” z naruszeniem zasady pewności prawa.

Ponadto skarżący twierdzi, że nawet przy założeniu, że administracja uwzględniła zgodnie z prawem obie oceny, to zastosowana metoda była arytmetycznie niewłaściwa i niekorzystna dla pracownika

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2006 r. — Timmer przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu**(Sprawa F-123/06)**

(2006/C 326/170)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marianne Timmer (Saint Sauves d’Auvergne, Francja) (przedstawiciel: F. Rollinger, avocat)

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy

Żądania strony skarżącej

- uchylenie wszystkich sprawozdań z oceny skarżącej sporządzonych przez M.L.;
- uchylenie decyzji mających związek z lub następujących po decyzji o powołaniu M.L., jak i samej tej decyzji;
- zasądzenie odszkodowania równego utracie dochodów jaka wystąpiła w stosunku do sytuacji, w której skarżąca byłaby awansowana za każdym razem kiedy teoretycznie było to możliwe w okresie jej pracy pod kierownictwem M.L.;
- zasądzenie zadośćuczynienia w wysokości 250 000 EUR za krzywdę i uszczerbek na zdrowiu skarżącej spowodowane przez ww. naruszenia prawa;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi przede wszystkim, że jej kariera była utrudniana, aż do wydalenia jej ze służby po to by pozwolić jej przełożonej na kontynuację bezprawnego pełnienia funkcji. Opóźnienie w złożeniu skargi spowodowane jest tym, że skarżąca dowiedziała się o tym, że decyzje dotyczące jej kariery były niezgodne z prawem dopiero wtedy, gdy ujawnione zostały nowe okoliczności faktyczne, które mają wpływ na zgodność z prawem jej sprawozdań z oceny tj. w szczególności: i) podwójne naruszenie art. 11 a regulaminu pracowniczego przez jej przełożoną, ii) niewystarczający staż pracy przełożonego przy jego powołaniu, iii) niezgodne z prawem działania w ramach konkursu CC/LA/18/82; iv) bezprawne zajmowanie stanowiska, które mogła zajmować skarżąca, v) interes osobisty przełożonych, vi) pominięcie postępowania dyscyplinarnego.

Skarżąca podnosi ponadto całkowity brak uzasadnienia decyzji jej dotyczących wydanych przez sekretariat generalny Trybunału Obrachunkowego oraz naruszenia prawa w prowadzonych przez ten ostatni postępowaniach prowadzących do wydania decyzji.

Ponadto według skarżącej zaskarżona decyzja dotknięta jest oczywistym błędem w ocenie jeżeli chodzi o charakter jej choroby, która jej zdaniem znacznie się pogorszyła wskutek ponownego podjęcia pracy i stresu związanego z obowiązkami służbowymi.

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2006 r. — H przeciwko Radzie

(Sprawa F-127/06)

(2006/C 326/171)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: H (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Rady z dnia 15 marca 2006 r. o przeniesieniu skarżącej na emeryturę z dniem 31 marca 2006 r. w zakresie w jakim przyznaje ona uprawnienie do renty inwalidzkiej na podstawie art. 78 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca z racji swego inwalidztwa przebywająca na emeryturze od dnia 30 kwietnia 2003 r. powróciła do pracy w dniu 1 listopada 2004 r. Po szeregu nieobecności z powodu choroby Rada przeniosła skarżącą ponownie na emeryturę i przyznała jej począwszy od dnia 1 kwietnia 2006 r. rentę inwalidzką, o której mowa w art. 78 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi, że komisja ds. inwalidztwa nie wypowiedziała się o przyczynie jej choroby czy też o ewentualnym związku pogorszenia stanu jej zdrowia z warunkami pracy. W tych okolicznościach Rada nie miała dostatecznej wiedzy by stwierdzić czy skarżąca miała prawo do renty inwalidzkiej, o której mowa w art. 78 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego czy do renty, o której mowa w akapicie piątym tego artykułu. Jej zdaniem wybór Rady, mniej korzystny dla skarżącej, jest niezgodny z prawem.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2006 r. — Salvador Roldán przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-129/06)

(2006/C 326/172)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Salvador Roldán (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: F. Tuyschaever i H. Burez, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 18 sierpnia 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącej (R/320/06);
- zobowiązanie Komisji do zapłaty kwoty odpowiadającej dodatkowi zagranicznemu za rozłąkę, do którego skarżąca jest uprawniona od dnia 1 kwietnia 2006 r., podwyższonej o odsetki za zwłokę w wysokości 7 %, naliczanych od dnia, w którym poszczególne płatności stały się wymagalne;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Skarżąca kwestionuje rozstrzygnięcie Komisji w zakresie w jakim stwierdziła ona, iż skarżąca nie spełnia wymogów przyznania dodatku zagranicznego za rozłąkę określonych w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego. Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o błędne stwierdzenie, iż w odnośnym okresie skarżąca miała zwykłe miejsce zamieszkania na terytorium Belgii. W szczególności skarżąca uważa, iż okoliczność, że pracowała w międzynarodowej kancelarii prawniczej, mającej siedzibę w Belgii nie oznacza, że jest trwale związana z tym państwem członkowskim.